

ÚŘAD PRO OCHRANU OSOBNÍCH ÚDAJŮ

Pplk. Sochora 27, 170 00 Praha 7
tel.: 234 665 111, fax: 234 665 444
posta@uouu.cz, www.uouu.cz

Čj. UOUU-02683/23-4

PŘÍKAZ

Úřad pro ochranu osobních údajů, jako příslušný správní orgán podle § 10 odst. 1 písm. a) a § 12 odst. 1 zákona č. 480/2004 Sb., o některých službách informační společnosti a o změně některých zákonů (zákon o některých službách informační společnosti), vydává dne 31. srpna 2023 v souladu s § 150 odst. 1 zákona č. 500/2004 Sb., správní řád, a § 90 odst. 1 zákona č. 250/2016 Sb., o odpovědnosti za přestupky a řízení o nich, tento příkaz:

I. se uznává vinnou ze spáchání přestupku podle § 11 odst. 2 písm. a) bod 1 zákona č. 480/2004 Sb., neboť opakovaně šířila elektronickými prostředky obchodní sdělení ve smyslu § 2 písm. f) zákona č. 480/2004 Sb., když zaslala zprávy:

- dne 18. května 2022 z e-mailové adresy [redacted] na e-mailovou adresu [redacted] s předmětem obchodního sdělení [redacted] (obchodní sdělení“),
- dne 18. května 2022 z e-mailové adresy [redacted] na e-mailovou adresu [redacted] s předmětem obchodního sdělení [redacted] (obchodní sdělení“),
- dne 18. května 2022 z e-mailové adresy [redacted] na e-mailovou adresu [redacted] s předmětem obchodního sdělení [redacted] (obchodní sdělení“),
- dne 19. května 2022 z e-mailové adresy [redacted] na e-mailovou adresu [redacted] s předmětem obchodního sdělení [redacted] (obchodní sdělení“),
- dne 18. května 2022 z e-mailové adresy [redacted] na e-mailovou adresu [redacted] s předmětem obchodního sdělení [redacted] (obchodní sdělení“),
- dne 18. května 2022 z e-mailové adresy [redacted] na e-mailovou adresu [redacted] s předmětem obchodního sdělení [redacted] (obchodní sdělení“),

přičemž adresáti výše uvedených obchodních sdělení nedali obviněné [redacted] souhlas se

zasíláním obchodních sdělení,

čímž porušila povinnost stanovenou v § 7 odst. 2 zákona č. 480/2004 Sb., tedy využila podrobností elektronického kontaktu za účelem šíření obchodních sdělení elektronickými prostředky, aniž by k tomu uživatelé elektronických adres dali předchozí souhlas,

a dále

II. se uznává vinnou ze spáchání přestupku podle § 11 odst. 2 písm. a) bod 4 zákona č. 480/2004 Sb., neboť šířila elektronickými prostředky obchodní sdělení ve smyslu § 2 písm. f) zákona č. 480/2004 Sb., když zaslala zprávy:

- dne 10. února 2022 z e-mailové adresy [redacted] na e-mailovou adresu [redacted] s předmětem obchodního sdělení [redacted] (obchodní sdělení)“,
- dne 18. května 2022 z e-mailové adresy [redacted] na e-mailovou adresu [redacted] s předmětem obchodního sdělení [redacted] (obchodní sdělení)“,
- dne 18. května 2022 z e-mailové adresy [redacted] na e-mailovou adresu [redacted] s předmětem obchodního sdělení [redacted] (obchodní sdělení)“,
- dne 18. května 2022 z e-mailové adresy [redacted] na e-mailovou adresu [redacted] s předmětem obchodního sdělení [redacted] (obchodní sdělení)“,
- dne 19. května 2022 z e-mailové adresy [redacted] na e-mailovou adresu [redacted] s předmětem obchodního sdělení [redacted] (obchodní sdělení)“,
- dne 18. května 2022 z e-mailové adresy [redacted] na e-mailovou adresu [redacted] s předmětem obchodního sdělení [redacted] (obchodní sdělení)“,
- dne 18. května 2022 z e-mailové adresy [redacted] na e-mailovou adresu [redacted] s předmětem obchodního sdělení [redacted] (obchodní sdělení)“,

které neobsahovaly platnou adresu, na niž by adresát mohl přímo a účinně odeslat žádost o ukončení takové komunikace, resp. odkaz pro odhlášení nebyl pro daného adresáta účinný,

čímž porušila povinnost stanovenou v § 7 odst. 4 písm. c) zákona č. 480/2004 Sb., tedy povinnost zaslat obchodní sdělení s platnou adresou, na kterou by mohli adresáti přímo a účinně zaslat informaci o tom, že si nepřejí, aby jim byly obchodní sdělení odesílatelem nadále zasílány,

III. za což se jí v souladu s § 11 odst. 5 písm. c) zákona č. 480/2004 Sb. ukládá

pokuta ve výši 45.000, - Kč
(slovy čtyřicetpěttisíc korun českých)

splatná do 30 dnů ode dne nabytí právní moci tohoto příkazu bezhotovostním převodem na účet vedený u ČNB, č. ú. 19-5825001/0710, variabilní symbol IČO obviněné [REDACTED], konstantní symbol 1148.

Odůvodnění

Podkladem pro vydání příkazu je protokol o kontrole čj. UOOU-00732/22-28 z 3. dubna 2023 pořízený podle zákona č. 255/2012 Sb., o kontrole (kontrolní řád) Úřadem pro ochranu osobních údajů (dále jen „Úřad“) v rámci kontroly provedené u obviněné [REDACTED]

Proti výše uvedenému protokole o kontrole byla podána námitka, která byla nadřízenou osobou dle § 14 zákona č. 255/2012 Sb. zamítnuta, viz vyřízení námitek pod čj. UOOU-00732/22-31 doručené obviněné [REDACTED] dne 16. června 2023.

Podkladem pro zahájení kontroly byly stížnosti doručené správnímu orgánu v období 2. února 2022 až 19. května 2022, kdy obsahem těchto podání byly stížnosti na doručená nevyžádaná obchodní sdělení, která jsou uvedena ve výroku I. a II. tohoto příkazu. Správní orgán uvádí, že doménová jména [REDACTED] a [REDACTED], ze kterých byla obchodní sdělení zasílána jsou hostována na IP adrese [REDACTED], která patří do adresného rozsahu obviněné [REDACTED], přičemž stejně tak hosting domény [REDACTED] na IP adrese [REDACTED]. Dále správní orgán uvádí, že provozovatelem webových stránek [REDACTED] je obviněná [REDACTED]. V rámci této kontroly bylo prokázáno, že faktickým odesílatelem a šířitelem předmětných obchodních sdělení je obviněná [REDACTED], tedy [REDACTED]

Obecně je třeba k předmětu řízení uvést, že obchodním sdělením ve smyslu § 2 písm. f) zákona č. 480/2004 Sb. se rozumí všechny formy sdělení, včetně reklamy a vybízení k návštěvě internetových stránek, určeného k přímé či nepřímé podpoře zboží či služeb nebo image podniku osoby, která je podnikatelem nebo vykonává regulovanou činnost. Za obchodní sdělení je dále nutné považovat i každou zprávu, která směřuje k posílení image konkrétního subjektu, tedy k posílení známosti jeho jména a značky, k vylepšení jeho mediálního obrazu atd., ač nebude obsahovat odkaz na určité zboží či nabízenou službu. Kontrolující dále k pojmu obchodní sdělení uvádí, že za obchodní sdělení se považuje také reklama (dle definice v zákoně č. 40/1995 Sb.) a vybízení k návštěvě internetových stránek (tedy i různé odkazy na webové stránky podnikatele, kde dochází k propagaci jeho výrobků či služeb), přičemž není rozhodné, zda se dostavil očekávaný výsledek, ale to, co odesílatel (či šířitel) zamýšlel. Zprávy rozesílané prostřednictvím elektronické pošty, tak jak jsou specifikované ve výroku I. či II. tohoto příkazu, měly dle správního orgánu podle jejich obsahu bez nejmenších pochybností charakter obchodních sdělení, jelikož obsahovaly nabídky služeb v podobě produktů, které usnadní používání internetového či mobilního bankovníctví a odkazovaly na internetové stránky [REDACTED], určené k přímé podpoře nabízených služeb. Sdělení s předmětem zprávy [REDACTED] (obchodní sdělení) obsahovalo nabídku nové platební instituce [REDACTED] a sdělení s předmětem zprávy [REDACTED] (obchodní sdělení) obsahovalo nabídku aplikace [REDACTED].

Správní orgán k zaslaným sdělením uvádí, že v obou případech se jednalo o obchodní sdělení propagující služby či produkty obviněné [REDAKCE]. Zprávu obsahující nabídku aplikace [REDAKCE] klíč nelze považovat za servisní zprávu, tak jak uváděla obviněná [REDAKCE] v rámci kontroly. Servisní či technickou zprávou je pouze taková zpráva, která je zasílána klientům (zákazníkům), a která neobsahuje konkrétní další nabídky produktů či služeb, ale obsahuje jen určité technické informace, jako například změny v poskytovaných službách, zprávy o odstávce systému apod. Tato zpráva byla navíc zasílána nikoli jen klientům [REDAKCE] na základě oprávněného zájmu, ale právě i jiným osobám, kteří klienty obviněné [REDAKCE] nejsou (viz více níže k výroku I.).

K výroku I. správní orgán uvádí, že obviněná [REDAKCE] je povinna při šíření obchodních sdělení elektronickými prostředky dodržovat povinnosti stanovené v § 7 zákona č. 480/2004 Sb. Podle § 7 odst. 2 zákona č. 480/2004 Sb. lze podrobnosti elektronického kontaktu využít za účelem šíření obchodních sdělení elektronickými prostředky pouze ve vztahu k uživatelům, kteří k tomu dali předchozí souhlas. Výjimku z tohoto ustanovení pak představuje § 7 odst. 3 zákona č. 480/2004 Sb., dle kterého fyzická nebo právnická osoba, jenž získá od svého zákazníka podrobnosti jeho elektronického kontaktu pro elektronickou poštu v souvislosti s prodejem výrobku nebo služby podle požadavků ochrany osobních údajů, může využít tyto podrobnosti elektronického kontaktu pro potřeby šíření obchodních sdělení týkajících se jejích vlastních obdobných výrobků nebo služeb za předpokladu, že zákazník má jasnou a zřetelnou možnost jednoduchým způsobem, zdarma nebo na účet této fyzické nebo právnické osoby odmítnout souhlas s takovýmto využitím svého elektronického kontaktu i při zasílání každé jednotlivé zprávy, pokud původně toto využití neodmítl.

Souhlasem se rozumí svobodný, zřejmý a vědomý projev vůle, který učiní adresát vůči odesílateli, aby mu umožnil využívat podrobnosti svého elektronického kontaktu k šíření obchodních sdělení. Ze souhlasu musí být patrné, kdo jej poskytuje, komu a pro jaký účel je dáván. Souhlas musí být dán předem (před odesláním obchodního sdělení) a musí být prokazatelný. V případě obchodních sdělení není třeba dokládat na jakou dobu je souhlas udělen, neboť musí být dána možnost tento souhlas odmítnout v každém zaslaném sdělení. Zákon č. 480/2004 Sb. pro souhlas se šířením obchodních sdělení nestanoví povinnou formu, například písemnou. V případě konfliktní situace, kdy adresát obchodního sdělení tvrdí, že mu bylo odesílatelem zasláno obchodní sdělení bez jeho souhlasu, je však důkazní břemeno na straně odesílatele. V tomto případě je odesílatel povinen prokázat, že adresát souhlasil se zasláním obchodního sdělení, a že souhlas splňoval všechny výše uvedené náležitosti. Souhlas se zasíláním obchodních sdělení je třeba získat předem (pokud nejde o stávajícího zákazníka) a musí být vztažen ke konkrétnímu odesílateli. Souhlas se zasíláním obchodních sdělení nemůže být dán generálně tj. neurčitěmu okruhu subjektů (šířitelů obchodních sdělení) k neurčitým nabídkám. Pro úplnost je třeba uvést, že dle čl. 2 písm. f) směrnice Evropského parlamentu a Rady 2002/58/ES ze dne 12. července 2002 o zpracování osobních údajů a ochraně soukromí v odvětví elektronických komunikací (Směrnice o soukromí a elektronických komunikacích) a čl. 94 odst. 2 nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) 2016/679 ze dne 27. dubna 2016 o ochraně fyzických osob v souvislosti se zpracováním osobních údajů a o volném pohybu těchto údajů a o zrušení směrnice 95/46 ES (obecné nařízení o ochraně osobních údajů) musí souhlas se zasíláním obchodních sdělení splňovat parametry souhlasu subjektu údajů dle nařízení (EU) 2016/679. Podmínky pro získání

platného souhlasu dle nařízení (EU) 2016/679 jsou tak použitelné i v situacích spadajících do oblasti působnosti směrnice 2002/58/ES, resp. zákona č. 480/2004 Sb.

Obviněná [redacted] ve svém vyjádření v rámci kontroly uvedla, že předmětná obchodní sdělení uvedená ve výroku I. a II. skutečně odeslala a ke zmíněným sdělením se hlásí. V rámci místního šetření a následného doplnění obviněná [redacted] doložila konkrétní dokumenty, které měly prokázat potvrzení oprávnění zaslat obchodní sdělení svým klientům na předmětné e-mailové adresy.

Adresáti zaslaných obchodních sdělení s e-mailovou adresou [redacted], [redacted], [redacted] ve svých stížnostech uvedli, že nejsou zákazníci odesílatele, nikdy nedali souhlas k zasílání obchodních sdělení a nejsou registrovanými uživateli obviněné [redacted].

Z doložených dokumentů obviněné [redacted] v rámci kontroly je patrné, že držitelé e-mailových adres [redacted], [redacted], [redacted] jsou již bývalými klienty obviněné [redacted], držitel e-mailové adresy [redacted] je bývalým držitelem podpisového práva k jinému subjektu u obviněné [redacted] a držitelé e-mailových adres [redacted] a [redacted] byli vedeni pouze jako zájemci o produkt obviněné [redacted] (a to v letech 2017 a 2020).

Správní orgán k tomu uvádí, že není možné zasílat obchodní sdělení na základě oprávněného zájmu (tedy na základě ustanovení § 7 odst. 3 zákona č. 480/2004 Sb.) osobám, kteří jsou bývalými klienty obviněné [redacted] (a to dokonce z let 2009, 2010, atd., tedy více jak 10 let), případně osobám, které pouze projeví zájem o produkt obviněné [redacted]. Právní titul oprávněný zájem dle § 7 odst. 3 zákona č. 480/2004 Sb. musí odpovídat i požadavkům ochrany osobních údajů upravených zvláštním právním předpisem, tedy nařízením Evropského parlamentu a Rady (EU) 2016/679 ze dne 27. dubna 2016 o ochraně fyzických osob v souvislosti se zpracováním osobních údajů a o volném pohybu těchto údajů a o zrušení směrnice 95/46/ES (obecné nařízení o ochraně osobních údajů). V této souvislosti odkazuje správní orgán především na recitál 47 nařízení 2016/679. Z tohoto recitálu je patrné, že lze použít právního titulu oprávněného zájmu pro účely přímého marketingu, ovšem za předpokladu, že je zde přiměřené očekávání subjektu údajů na základě jeho vztahu se správcem, například pokud je subjekt údajů zákazníkem správce nebo mu naopak poskytuje služby. Správní orgán k tomu uvádí, že u bývalých klientů (kdy doba od ukončení klientského vztahu je již několik let), ani u zájemců o produkty (opět již před více než několika lety) zde již po tak dlouhé době není přiměřené očekávání marketingové nabídky, a tedy i odůvodněného zpracování jejich osobních údajů, a oprávněné zájmy správce tak nepřeváží zájmy nebo základní práva a svobody subjektů údajů.

Obviněná [redacted] v uvedených případech tedy nemůže využít pro zaslání obchodních sdělení právního titulu oprávněného zájmu. Obchodní sdělení by na e-mailové adresy [redacted], [redacted], [redacted] bylo možné zaslat pouze na základě právního titulu souhlasu, kterým však obviněná [redacted] nedisponuje.

Správní orgán má tak za zcela prokázané, že obviněná [redacted] svým jednáním porušila ustanovení § 7 odst. 2 zákona č. 480/2004 Sb., tedy využila podrobností elektronického kontaktu za účelem šíření obchodních sdělení elektronickými prostředky, aniž by k tomu uživatelé e-mailových adres [redacted], [redacted], a [redacted] dali předchozí souhlas, čímž se dopustila přestupku dle § 11 odst. 2 písm. a) bod 1 zákona č. 480/2004 Sb.

K výroku II. správní orgán uvádí, že každé obchodní sdělení musí obsahovat platnou adresu, na niž by adresát mohl přímo a účinně zaslat informaci o tom, že si nepřeje, aby mu byly obchodní informace odesílatelem nadále zasílány (viz § 7 odst. 4 písm. c) zákona č. 480/2004 Sb.).

K tomu správní orgán uvádí, že důležitým znakem uvedeným v § 7 odst. 4 písm. c) zákona č. 480/2004 Sb., je především pojem „přímo a účinně“. Ten je nutno vykládat tak, že od okamžiku, kdy je odesílateli obchodních sdělení doručen tento projev vůle adresáta, nesmí již být zasílána žádná další obchodní sdělení. Předmětná obchodní sdělení uvedená ve výroku II. sice obsahovala informaci, jak se odhlásit ze zasílání obchodních sdělení, a to formou proklikávacího odkazu s textem: „*Pokud jste obdrželi tento e-mail omylem nebo si nepřejete být oslovováni s nabídkami od [redacted], můžete obchodní sdělení odhlásit na stránkách [redacted], nicméně za předpokladu, že uživatel (klient) zadá do příslušného formuláře pro odhlášení kromě samotné e-mailové adresy (která je uvedena pouze jako volitelný údaj s telefonním číslem) i jméno, příjmení a datum narození.*

Uživatelé s e-mailovou adresou [redacted], [redacted] a [redacted] ve svých stížnostech uvedli, že v zaslaných obchodních sděleních jsou uvedeny odkazy, přes které se lze odhlásit, ale až po zadání jména, příjmení a data narození.

Obviněná [redacted] se k procesu odhlašování z dalšího zasílání obchodních sdělení v rámci kontroly vyjádřila tak, že systém sběru námitek týkající se zasílání obchodních sdělení je v rámci obviněné [redacted] založen na jejich propojení na profil konkrétní osoby (jak FO, tak PO), nikoliv pouze na jednotlivý kontaktní údaj (konkrétní e-mailová adresa či telefonní číslo klienta). K jednoznačné identifikaci bylo u profilu dané osoby (uživatele e-mailové adresy) nutné pro evidenci námitek proti dalšímu zasílání obchodních sdělení, získat obviněnou [redacted] více údajů.

Správní orgán k tomu uvádí, že takto nastavený systém odhlašování ze zasílání obchodních sdělení, který byl tedy použit i u předmětných obchodních sděleních, neodpovídal požadavkům § 7 odst. 4 písm. c) zákona č. 480/2004 Sb., jelikož vyžadoval poskytnutí dalších údajů, což v případě odmítání či odhlašování elektronického kontaktu, na které bylo obchodní sdělení zasláno, je zcela nadbytečné, o to více, pokud se jednalo o obchodní sdělení zaslána osobám, které nejsou klienty obviněné [redacted]. Tento způsob tak není možno považovat za přímý a účinný. Správní orgán poukazuje též na skutečnost, že námitka obviněné [redacted] podaná proti předmětnému kontrolnímu zjištění v této věci, byla zamítnuta.

Ze shora uvedeného má tak správní orgán za prokázané, že se obviněná [REDAKCE] svým jednáním dopustila přestupku podle § 11 odst. 2 písm. a) bod 4 zákona č. 480/2004 Sb., neboť zaslala obchodní sdělení formou elektronické komunikace, přičemž předmětná obchodní sdělení neobsahovala možnost přímo a účinně zasílání obchodních sdělení odmítnout.

Podle § 5 zákona č. 250/2016 Sb. je přestupkem škodlivý protiprávní čin, který je v zákoně za přestupek výslovně označen a který vykazuje znaky stanovené zákonem, nejde-li o trestný čin.

Podle § 41 odst. 1 zákona č. 250/2016 Sb. se za dva nebo více přestupků téhož pachatele projednaných ve [REDAKCE] řízení uloží správní trest podle ustanovení vztahujícího se na přestupek nejpřísněji trestný. Jsou-li horní hranice sazeb pokut stejné, uloží se správní trest podle ustanovení vztahujícího se na přestupek nejzávažnější. Správní orgán tak musel v rámci aplikace tzv. absorpční zásady posoudit, který přestupek spáchaný obviněnou [REDAKCE] je nejzávažnější. Dospěl přitom k závěru, že se jedná o přestupek podle § 11 odst. 2 písm. a) bod 1 zákona č. 480/2004 Sb., neboť se tento přestupek vztahuje na šíření obchodních sdělení bez souhlasu adresáta, přičemž právě právní titul, tj. souhlas, je stěžejním bodem v rámci ochrany elektronické komunikace potažmo ochrany soukromí v elektronické komunikaci.

Podle § 37 zákona č. 250/2016 Sb. se při určení druhu správního trestu a jeho výměry přihlédne zejména k povaze a závažnosti přestupku, k přitěžujícím a polehčujícím okolnostem a k povaze činnosti obviněné [REDAKCE]. K otázce povahy a závažnosti přestupku správní orgán vyhodnotil, že obviněná [REDAKCE] svým protiprávním jednáním zasáhla do právem chráněného zájmu (soukromí v elektronické komunikaci - § 38 písm. a) zákona č. 250/2016 Sb.). Přičemž, jak obviněná [REDAKCE] uvedla ve svém vyjádření v rámci kontroly, byla tato nová metoda autentifikace [REDAKCE], která má širší použití, tedy nejen v rámci obviněné [REDAKCE], propagována nejen u klientů obviněné [REDAKCE], ale bylo osloveno co nejširší portfolio subjektů, ke kterým obviněná [REDAKCE] evidovala kontaktní údaje. Zásah do právem chráněného zájmu tak mohl být celkem vysoký. Dále jako k okolnosti zvyšující závažnost přestupku posoudil správní orgán i nastavený způsob odmítání dalšího zasílání obchodních sdělení, který byla nastaven tak, že pro odmítnutí vyžadoval poskytnutí dalších osobních údajů. Ve smyslu § 40 přezkoumal správní orgán jednání obviněné [REDAKCE] také z hlediska přitěžujících okolností a dospěl k závěru, že obviněná [REDAKCE] spáchala více přestupků (§ 40 písm. b) zákona č. 250/2016 Sb.), konkrétně přestupky dle § 11 odst. 2 písm. a) bod 1 a 4 zákona č. 480/2004 Sb. K uplatnění polehčujících okolností ve smyslu § 39 zákona č. 250/2016 Sb. neshledal správní orgán důvody.

Ke správní sankci uvedené v tomto příkazu správní orgán dodává, že si je vědom závěrů Nejvyššího správního soudu České republiky, které vycházejí z rozhodnutí 1 As 9/2008-133. Správní orgán tak zohlednil dokumenty uveřejněné na portálu www.justice.cz za rok 2021 (účetní závěrka, výroční zpráva, zpráva o vztazích a zpráva auditora) a uvádí, že výše pokuty není pro obviněnou likvidační.

Správní orgán tak považuje ve smyslu § 150 odst. 1 správního řádu skutkové zjištění za dostatečné a na základě výše uvedeného považuje za prokázané, že obviněná [REDAKCE] porušila svým jednáním povinnost stanovenou v § 7 odst. 2 zákona č. 480/2004 Sb., tedy povinnost využít podrobnosti elektronického kontaktu za účelem šíření obchodních sdělení

elektronickými prostředky pouze ve vztahu k uživatelům, kteří k tomu dali předchozí souhlas, a povinnost stanovenou v § 7 odst. 4 písm. c) zákona č. 480/2004 Sb., tedy u zaslaných obchodních sdělení uvést platnou adresu, na niž by adresát mohl přímo a účinně zaslat informaci o tom, že si nepřeje, aby mu byly obchodní informace odesílatelem nadále zasílány, a proto rozhodl podle § 150 odst. 1 správního řádu ve spojení s § 90 odst. 1 zákona č. 250/2016 Sb. ve věci příkazem.

Poučení: V souladu s § 150 odst. 3 správního řádu lze u Úřadu pro ochranu osobních údajů proti tomuto příkazu podat ve lhůtě 8 dnů ode dne jeho doručení odpor, kterým se příkaz ruší a řízení pokračuje.

Příkaz je doručen dnem převzetí stejnopisu, nejpozději ale desátým dnem od jeho uložení na poště. V případě doručování do datové schránky je dnem doručení okamžik přihlášení oprávněné osoby do datové schránky, nejpozději ale desátý den ode dne dodání příkazu do datové schránky.

Praha, 31. srpna 2023

Mgr. Martina Šnajderová, DiS.
vedoucí oddělení obchodních sdělení
(*podepsáno elektronicky*)